Spelldåsen

T: Alf Prøysen
M: Chr. Hartmann
Arr.: Odd J. Overøye

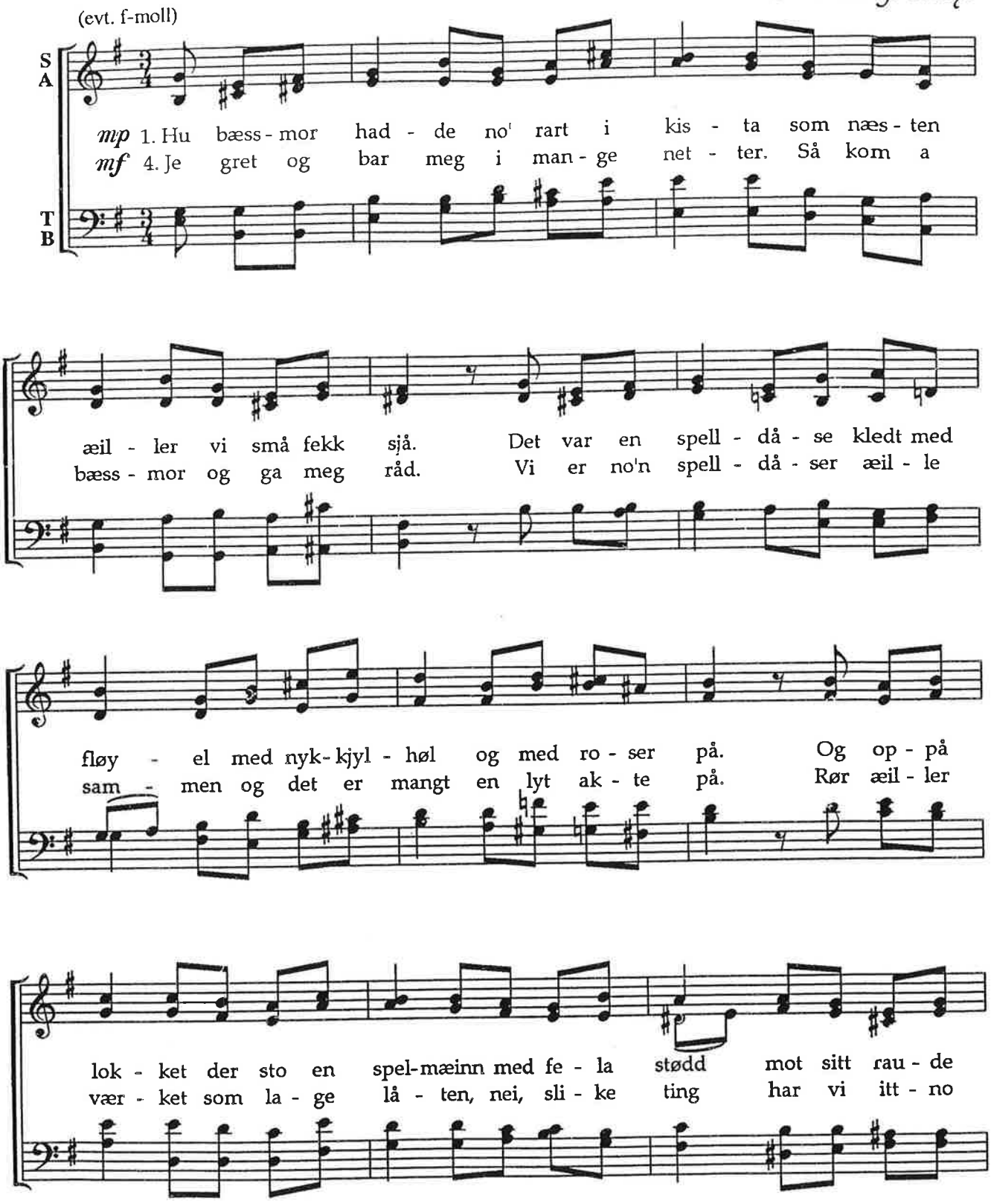

Copyright © Norsk Musikforlag A/S, Oslo.
Arr. © 1996 by Norsk Musikforlag A/S, Oslo.

N.M.O. 11033

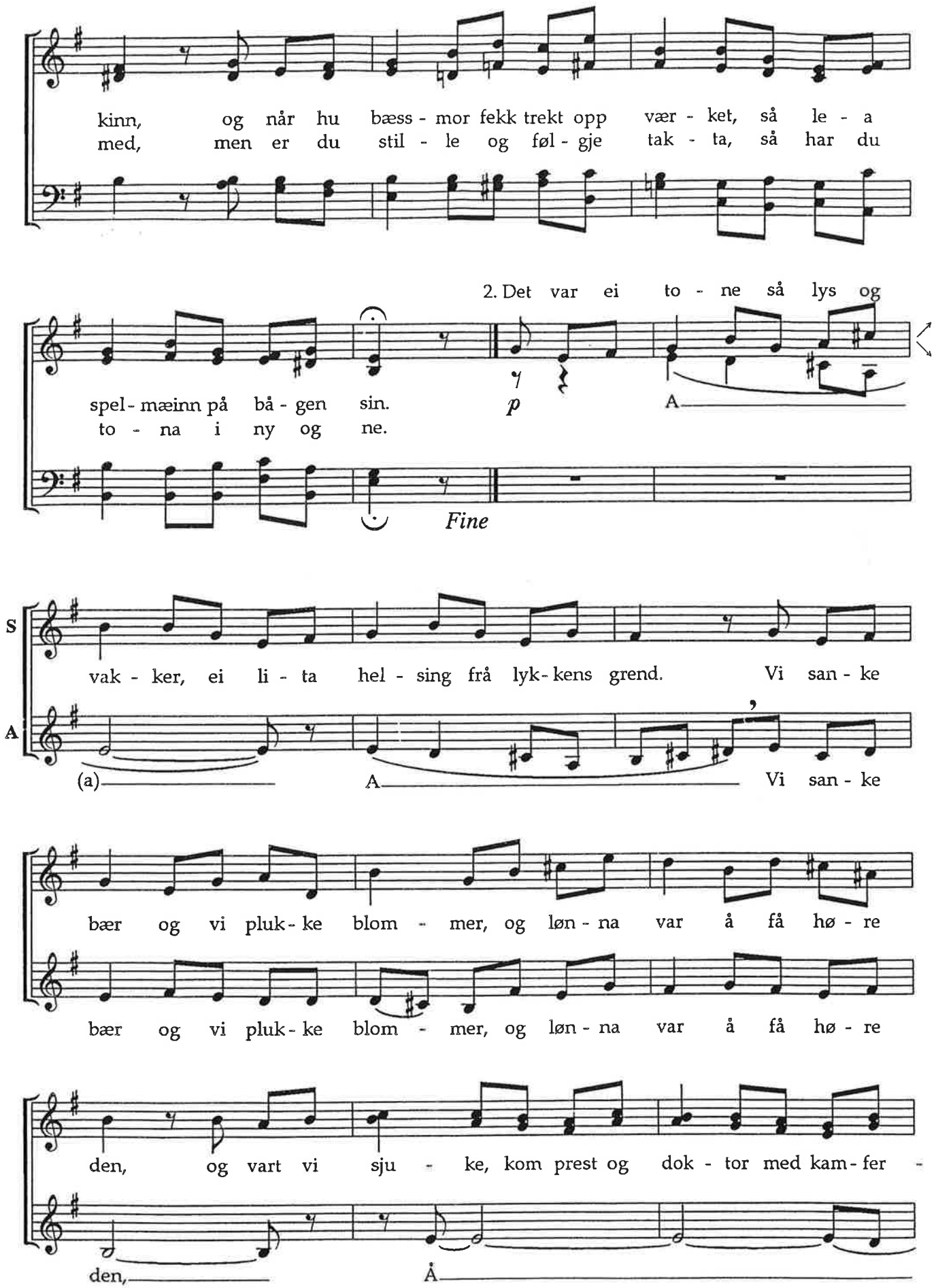
kinn, og når hu bæss - mor fekk trekt opp vær - ket, så le - a
med, men er du stil - le og føl - gje tak - ta, så har du
2. Det var ei to - ne så lys og
spel - mæinn på bå - gen sin.
to - na i ny og ne.
p
A
Fine
S
A
vak - ker, ei li - ta hel - sing frå lyk - kens grend. Vi san - ke
(a)
A
Vi san - ke
bær og vi pluk - ke blom - mer, og løn - na var å få hø - re
bær og vi pluk - ke blom - mer, og løn - na var å få hø - re
den, og vart vi sju - ke, kom prest og dok - tor med kam - fer -
den,
Å

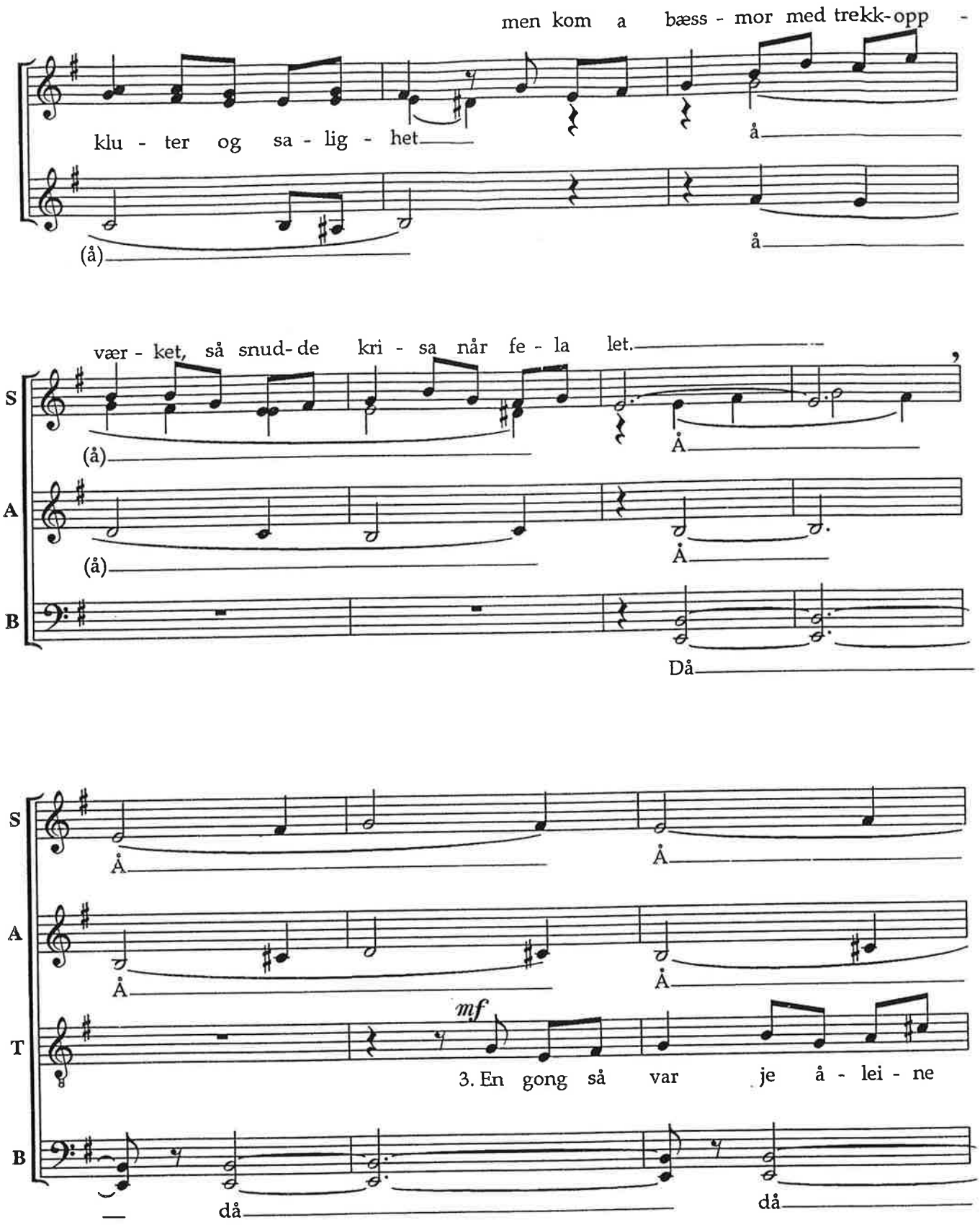
men kom a bæss - mor med trekk-opp -
klu - ter og sa - lig - het
å
(å)
å
vær - ket, så snud- de kri - sa når fe - la let.
S
(å)
Å
A
(å)
Å
B
Då
S
Å
Å
A
Å
Å
T
mf
3. En gong så var je å - lei - ne
B
—
då
då

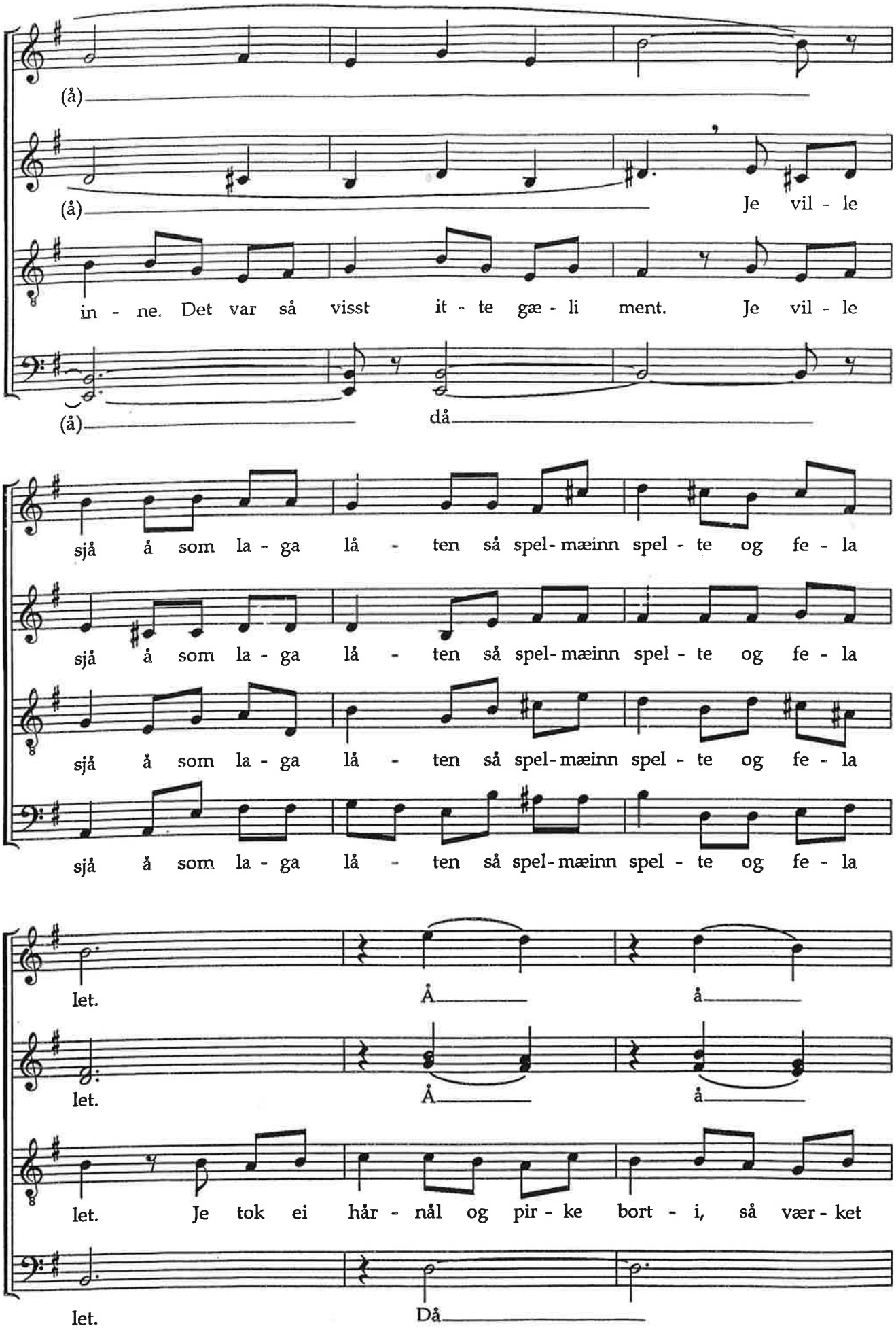
(å)
(å)
Je vil - le
in - ne. Det var så visst it - te gæ - li ment. Je vil - le
(å)
då
sjå å som la - ga lå - ten så spel- mæinn spel - te og fe - la
sjå å som la - ga lå - ten så spel- mæinn spel - te og fe - la
sjå å som la - ga lå - ten så spel- mæinn spel - te og fe - la
sjå å som la - ga lå - ten så spel- mæinn spel - te og fe - la
let.
Å
å
let.
Å
å
let. Je tok ei hår - nål og pir - ke bort - i, så vær - ket
let.
Då

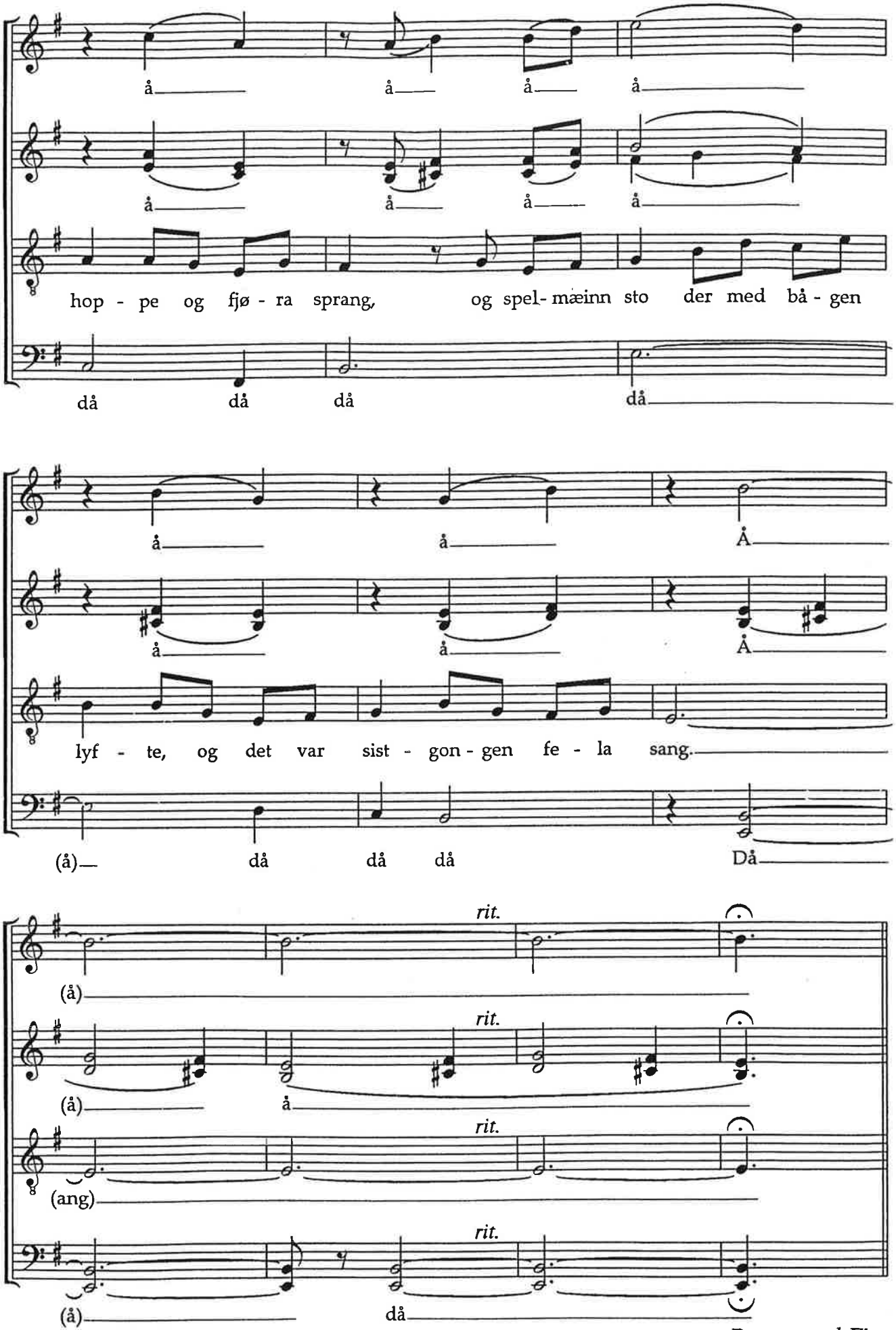

Da capo al Fine